

A Másfél Éves Molnár Istvánné

Ez itt én vagyok egyéves vagy másfél éves koromban.

Nagyon jó gyerekkorom volt, egészen 1944-ig. Rövid ideig jártam óvodába. Ezek ilyen magánóvodák voltak, akkor nem volt állami óvoda. Azért csinálták, hogy én egyke lévén gyerekek között legyek, mielőtt az iskolába kerülök, akkor szokjam meg a gyerektársaságot. Biztos, mert mindig jól éreztem magamat az iskolában. És közel is volt hozzánk az óvoda, az iskola is közel volt. Az elemi a Krisztina téri templom melletti iskolában kezdtem. Aztán kikerültünk Újpestre, és az elemi másik két osztályát a Toldi Miklós utcai elemi iskolában jártam. Ezek államiak. Akkor csak egy-két magániskola volt, de azoknak nagyon rossz hírük volt. Egyházi iskola volt, de a családi felfogás nem hozta össze, hogy egyházi iskolába járassanak. Újpesten volt fiúgimnázium, a Könyves Kálmán, ahova a férjem is járt, és vele szemben a Kanizsai Dorottya lánygimnázium, oda jártam egészen 1944-ig. Akkor tavasszal bejöttek a németek, és becsukták az iskolát. Hét osztályt végeztem ott. Az egy jó iskola volt.

Én mindig humán beállítottságú voltam. Szerettem a magyart, abban nagyon jó is voltam, a történelemmel, földrajzzal nem volt bajom. A nyelvekkel is kijöttem. A fizikát, kémiát és a matekot utáltam. Amennyit muszáj volt, annyit megtanultam. Az unokáim is örökölték, egyik se jó matekos. Élénken részt vettem az iskolai önképzőkörben is. Szerettem oda járni. Kaptam egy feladatot, a magyar költőnők feldolgozását. Baromi unalmas munka volt, onnan tudom, hogy létezett egy Dukai Takách Judit, hogy ő volt az első olyan magyar költőnő, akinek megjelent nyomtatásban valamilyen írása. A többire már nem emlékszem. Ezt egy hónap alatt hoztam össze, és 1944. március huszadikán lett volna az önképzőköri összejövetel, amikor fel kellett volna olvasnom, de ez érthető okok miatt elmaradt, mert tizenkilencedikén bejöttek a németek, és minden ilyen összejövetelt lefűjtak.

Az iskolában három nagyon jó barátnőm volt. Az egyikkel haláláig jóban voltunk, a másik kettőtől elszakadtam. Kettő közülük félzsidó volt, mind a kettőnek az apja volt zsidó. De nem ez hozott össze. Az egyikkel egy padban ültünk.